

NOVINKY

41

Duben-červen
2024
ZPRAVODAJ SO
ročník 9

*

www.so-novinky.obadalek.cz

Web sponzoruje Václav Obadálek - Bobr.

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Čtyřicáté první elektronické číslo, web v řádném provozu.

OBČASNÍK

Vám patří naše vřelé díky

O. Baden – Powell – Baden-Powell

22. února se konal celosvětový **Den zamyšlení** – připomínka dne narození obou dvou zakladatelů skautingu v Evropě:

Robert B.P.- * 22. 2. 1857

Olave B.P. - * 22. 2. 1889

Vzpomínání navazuje na připomínku zrodu:

chlapeckého skautingu v Anglii roku 1907

dívčího skautingu v Anglii roku 1910

OBSAH

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Tříkrálová schůzka Pražské družiny SO
Únorová schůzka Pražské družiny SO
Schůzka 10. družiny RNDr. Rudolfa Plajnera
Členové SO na XVII. Valném sněmu Junáka
V Praze na ÚJ zasedala Oddílová rada SO

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

Střed. Petra Bezruče ctí památku svých zemřelých
Den zamyšlení 2024 v Praze

HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ

Vzpomínky br. Péguyho na br. Fetiška
Ke Dni zamyšlení 2024
Památne dny skautingu v Anglii a v USA

NAVŽDY ODEŠLI

Ing. Zdeněk Navrátil - Fetišek z Ivančic
Josef Bezchleba-Zálesák z Jiřetína p/Jedlovou
Václav Koenig - Jim z Bystřice n/Pernštejnem
MUDr. Magdalena Ženčáková z Žeravic

PŘED UZÁVĚRKOU

Syn ses. Ženčákové vypráví ...
Ing. Hana Kaprálková (*12. 3. 1944)
z Polabské družiny SO slaví jubileum
Přínos skautského archivu Junáka

V USA se datuje chlapecký skauting od roku 1910, dívčí skauting od roku 1912.

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Tříkrálové setkání Pražské družiny 10. ledna 2024 „Celnice“

Přítomno 10 bratrů, 7 sester – viz prezenční listina

Po přivítání sestrou rádkyní Amálkou jsme dnešní setkání zahájili chvíli po 16té hod první slokou Junácké hymny.

Poté Amálka požádala o minutu ticha za bratra, který nás opustil v prosinci minulého roku - byl to člen naší družiny bratr Slavoj Chodounský – Robin (†5. 12. 2023 - bylo mu 96 let).

Přečetla hezké, inspirativní citáty:

„Dopřej si čas na úsměv, je to cesta ke štěstí. Dopřej si čas na smích, je to hudba duše“

Dáša Housková, vánoční přání

„Až ti bude úzko, otoč se čelem ke slunci. Všechny stíny budeš mít za zády.“

Jan Werich

„Učte se ze včerejška, žijte pro dnešek, doufejte v zítřek.“

Albert Einstein

Poté Amálka přivítala nové členy, o které se rozšířila naše družina: sestra **Kateřina Janoušková**, bratr **Pavel Coufal**, bratr **Václav Obadálek** – všichni 3 se nám představili. Získali jsme tak další členy, kteří si zaslouží být v našem oddílu.

Zároveň jsme se seznámili s návrhem 2 nových členek; má-li někdo další návrh, prosím dodejte nejpozději na únorovou schůzku.

Amálka popřála k narozeninám lednovým jubilantům.

- 2. 1. - sestra Adéla Čapková
- 7. 1. - bratr Jindřich Valenta – Vlk
- 11. 1. - bratr Pavel Coufal – Chobot
- 14. 1. - bratr Vojtěch Janoušek

Předala pozdravy od členů, kteří nechodí na setkání, buď ze zdravotních důvodů, nebo z důvodů pracovního vytížení.

Informovala o člence ses. Aleně Šedivé - Aje, která tento rok dovrší 100 let, ale už delší dobu (min. 15 let) o ní není žádná informace. Kdyby někdo věděl, prosíme o kontakt. Sestra Amálka zkusila vypátrat na různých institucích její poslední adresu, bohužel marně. Nabízí se otázka, zda sestra Šedivá ještě žije.

Dále následovala volná diskuse. Amálka chtěla vědět, jak jsme strávili vánoční svátky a konec roku. A my jsme vyprávěli a vyprávěli, ale naše povídání se stočilo i k „bolestem

některých z nás“ na téma „dnešní skauting“. Diskuse to byla velmi vzrušená a sestru rádkyni tak rozhodla, že úplně zapoměla rozdat své letošní PF dárečky, na které došlo proto až při odchodu.

Ukončili jsme Skautskou večerkou v Gilwellském kruhu.

Další únorová schůzka bude opět zde na Celnici v úterý 13. února v 16:00 hodin.

Protože jsme byli včas informováni, že na Celnici neteče voda – zamrzlé potrubí, všichni jsme donesli flašku pitné vody a tak nic nebránilo, abychom si jako vždy nad horkým čajem a kávou pochutnali nad občerstvením, o které se postaraly Amálka s Madlou. Sice jsme museli použít papírové kelímky, abychom nenašpinili nádoby, ale nijak nám to nevadilo.

Zapsala: Madla

Doplnila: Amálka

Foto: Derviš

Doplnění br. Kamzíka (při sestavení zápisu):

Nekrolog br. Chodounského, bývalého tajemníka br. náčelníka Plajnera, je velmi poučný - viz: <https://so-novinky.obadalek.cz/wp-content/uploads/2024/01/Nekrolog-br.-S.-Chodounskeho.pdf> .

Zápis z družinové schůzky Pražské družiny dne 13. února 2024 na „Celnici“

Přítomno 12 bratrů a 7 sester – viz prezenční listina

Jako vždy nás přivítala sestra rádkyně Amálka, zapálila svíčku a společně jsme zapěli první sloku Junácké hymny.

Místo citátu si dnes připravila zamyšlení „**Mluvení je...**“, které napsal Phil Bosmans (žil v Belgii 1922 - 2012). O toto moudré povídání se rozdělili rádce Východočeské družiny bratr Kim (Jiří Wasserbauer) na Oddílové Radě.

Zatleskali jsme všem, kteří slaví v únoru, březnu a dubnu narozeniny a popřáli jim mnoho zdraví a sil do dalších let. Jsou to:

- 5.2. - Petr Jeschke - Derviš
- 6.2. - Jaroslav Bican - Kwang
- 12.2. - Hanka Dvořáková
- 10.3. - Olinka Šerclová - Hrabalka
- 12.3. - Adolf Socher - Dolfi
- 24.3. - Káča Janoušková
- 1.4. - Eva Žegklitzová - Žegla
- 16.4. - Jitka Duchoňová - Sojka
- 23.4. - Josef Jedlička - Bagheera

Kladně jsme odhlasovali návrhy na nové členy SO, jeden bratr se zdržel, nikdo nebyl proti.

Kandidátkami jsou:
sestra **Blanka Hejhalová**
sestra **Miriam Kupková - Čakanka**

Obě sestry splňují všechny podmínky nutné pro udělení vyznamenání - Členství ve Svojsíkové oddílu.

Amálka připomenula blížící se 22. 2. - Den sesterství - Den zamyšlení 2024.

Pro skauty celého světa je 22. únor dnem, kdy si připomínají datum narození obou zakladatelů světového skautingu - manželů Roberta a Olave Baden-Powellových. Tento svátek je vnímán jako Den zamyšlení, pro skautky je pak ještě zvlášť Dnem sesterství.

Každý rok 22. 2. slaví celý skautský svět „Den zamyšlení“ neboli „World Thinking Day.“

Říká se mu tak proto, že během něj skautky a skauti myslí na svoje sestry a bratry ve světě a oslavují naše mezinárodní hnutí. Den zamyšlení slavíme již od roku 1926, kdy ho ustanovila světová skautská konference.

Datum 22. 2. bylo vybráno záměrně. Právě v tento den se totiž narodil zakladatel skautského hnutí lord Robert Baden-Powell (v roce 1857) i zakladatelka dívčího skautingu lady Olave Baden-Powellová (v roce 1889).

Lady Olave později k tomuto dni založila „Fond dne zamyšlení“ a vyzvala všechny skautky a skauty na světě, aby 22. 2. darovali skautingu 1 penny. Takto malá částka totiž nikomu v kapse chybět nebude, ale výsledná suma dokáže divy. Fond dodnes spravuje Světová asociace skautek (WAGGGS), výtěžek každý rok výrazně pomáhá rozvoji skautingu tam, kde je právě potřeba.

Bratr Kamzík (Vladislav Jech) opět nabízí možnost on-line setkání dne 24. 2. 2024 jak uvádí pozvánka:

DEN ZAMYŠLENÍ 2024

Klub KD „38 Ječná“ Praha 2 v součinnosti s Pražskou družinou Svojsíkova oddílu zvou sestry i bratry na setkání na Jitsi Meet v sobotu dne 24. února 2024.

ON-LINE setkání začne v 18.00 hodin

jako beseda na témata:

Jak světová náčelní Olave BP neúnavně cestovala po světě.

Jak BP a jeho následovníci čelili útokům na veřejnosti.

Projekt obnovy Národního skautského památníku jako přínos k péči o historii.

ONLINE návštěva skautského archivu sdružuje (i když je osobní návštěva ovšem výborná).

Závěrem se uskuteční obvyklé neformální sdílení mezi účastníky.

Předpokládané ukončení je do 19.30 hodin.

Odkaz na internetovou adresu:

<https://meet.jit.si/moderated/aa3a6f441ec6ee9cc8293a50feb7b386cdd450978e9d1ba4ce2338c652581e55>

Pokud budete mít zájem o on-line setkání, ozvěte se obratem bratrovi Kamzíkovi (mobil 737537534) anebo e-mail: vjeh.kamzik@volny.cz, aby vás zařadil mezi účastníky.

Amálka vyřídila pozdravy od sester a bratrů, kteří se omluvili z neúčasti a kterým zdravotní stav již nedovolí přijít na naše setkání. (Ladislav Fiala – Norek, Vladislav Jech – Kamzík, Jan Vondrášek – Roger, Irena Skálová – Kendy, Zdena Wittmayerová, Hanka Bouzkové, Dáša Housková, Jindřich Valenta – Vlk, Hanka Dvořáková, Míša Bláhová, Dana Seidlová – Pirátka). Pozdravuje i Sojka a sestra vůdkyně Madla, která je dnes v práci.

Amálka připomněla **Sbírku pro Národní skautský památník**, bratr Minewakan (Pavel Döllinger) vysvětlil podrobnosti ohledně obnovy Národního skautského památníku a po rozpravě si přítomní **členové družiny odhlasovali, že sbírku finančně podpoří 2 000,- Kč z družinové pokladny**. Sestra Káča Janoušková přidala na sbírku ještě 1000,- Kč a Amálka přidala také 1000,- Kč. (Ihned po příchodu domů **Amálka tedy odeslala na účet sbírky rovných 4000,- Kč**)

Na schůzce padla zmínka o **OS Jamboree Vysočina**, které bude v květnu ve Žďáru nad Sázavou – viz pozvánka.

Ještě jsme stačili odevzdat příspěvky do družinové kasičky (začalo se vybírat hned v lednu), takže kdo to nestihl, může to napravit na příští schůzce.

Teprve až po všech organizačních záležitostech mohla předat Amálka slovo bratru Kwangovi (Jaroslav Bican), který se s námi podělil o úžasné zážitky ze své další plavby na plachetnici Bagatela.

„Plavba do Grónska“

Shlédli jsme nádherné obrázky a videa z cesty spolu s odborným výkladem od dávné historie až do dnešních dnů.

Určitě jsem si nezapamatovala vše, co bylo řečeno, ale o něco málo se s ostatními, kteří se nemohli zúčastnit, pokusím podělit.

Cesta byla rozvržena do tří etap. Vyplovalo se z Polska, kde se také končilo. Plavba do Grónska směrem k severu se začala připravovat již v roce 2022 plavbou z Polska přes

severní moře na Island, kde byla Bagatela zazimována a čekala na opětovné vyplutí. Bylo třeba zajistit dostatečné zásoby nafty, která se ale musela doplňovat i cestou, přestože pokud to šlo, plulo se na plachty. Doplňovaly se zásoby potravin, vody (ale místo se našlo i pro pivo). Cílem cesty byl největší ostrov na světě – Grónsko, konkrétně fjordy v okolí ostrova Ammassalik.

Expedice byla motivována knihou Fridtjofa Nansena „Ze života Eskymáků“ a sledováním „české stopy“ v Arktidě.

V Grónsku je významná česká stopa – misie Moravských bratří, kteří zde působili až do 26. 3. 1900. Kristián David – exulant z Moravy, zde v dubnu roku 1733 společně s bratřenci Stachovými založili bratrskou misii Neu-Herrnhut (1. misijní stanice – dodnes součástí grónského hlavního města Nuuku).

Částečně se i navazovalo na 2. německou vědeckou výpravu z roku 1870 do Arktidy (zúčastnil se jí i kreslíř a kartograf Julius Payer z Šanova u Teplic a další teplický rodák – geolog Gustav Laube).

I. etapa: Hafnarfjörður-Tasiilaq – Tiniteqilaaq – Kungmiut – Kulusuk

II. etapa: Kulusuk-Tasiilaq-Sermiliq fjord-Tiniteqilaaq-Iqateq Airfield (US základna „Blue East Two“ z let 1941–1947)-Akranes (Island)-Reykjavík-Hafnarfjörður

III. etapa: Hafnarfjörður – Tórshavn (Faerské ostrovy) – Lerwick (Shetlandy) – Mandal (Norsko) – Štětín (Polsko)

Grónsko je sice součástí Dánska, ale díky velké autonomii má

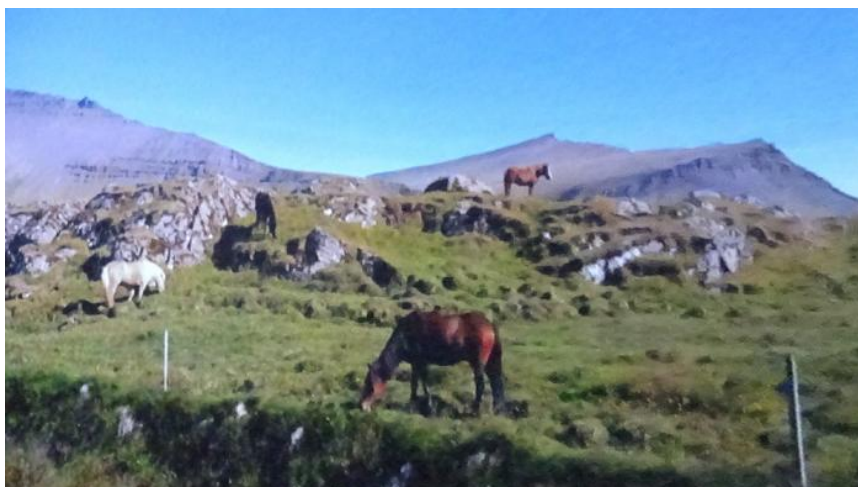

s Dánskem pouze formální vazby. Žijí zde převážně původní obyvatelé – Inuité. Nejvíce je osídlené hlavní město Nuuk, většina Inuitů ale žije podél jihozápadních fjordů ostrova.

Cestou se však nejen plavili, ale podnikli i několik pěších túr, navštívili jezera, vodopády a místní inuitské osady.

Na Islandu podnikli výlet do přírody i do muzea, kde byla i zmínka o islandských skautech.

Za zmínku stojí i pozorování čistokrevného plemene islandských koní a ovcí.

Třetí etapa vedla směrem k Evropě na Faerské ostrovy, odtud na souostroví Shetlandy do Lerwicku a přes Norsko do polského Štětína.

Byla to úžasná podívaná, kterou nám Kwang připravil. Viděli jsme velryby, slyšeli je dýchat, viděli jsme neuvěřitelné ledovce, přetáčející se v ledovém moři, chvílku jsme byli součástí úžasného putování s nebojácnými (nebo možná i jo) mořeplavci.

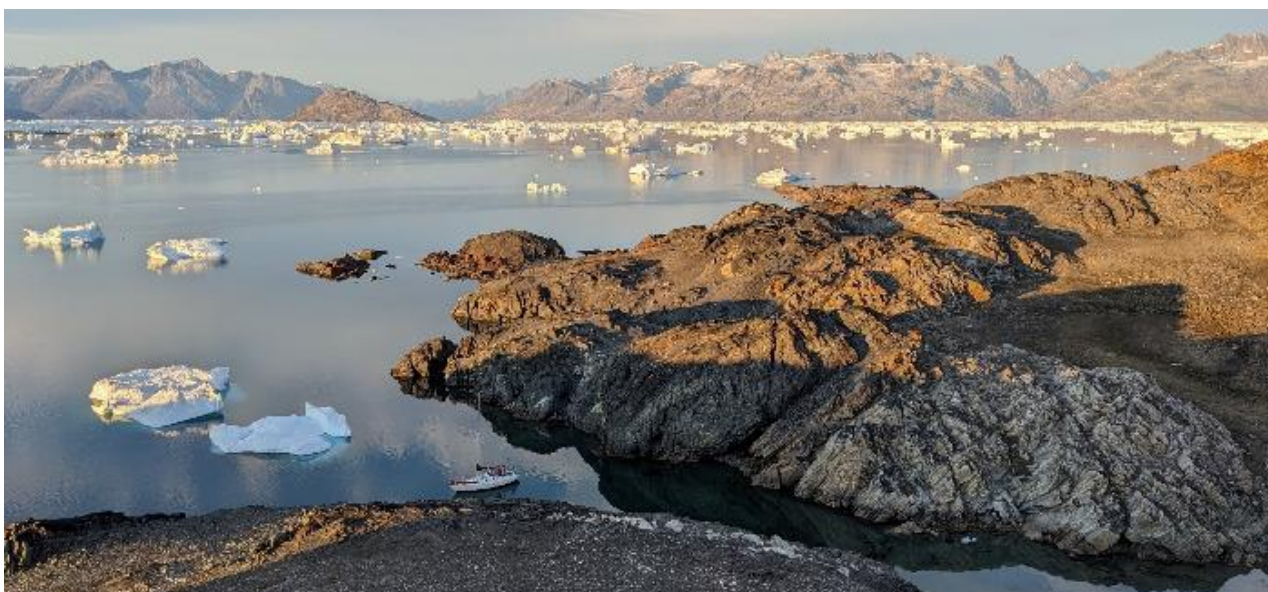
Děkujeme.

Připomínám **květnovou schůzku 14. 5. 2024 v 16:00** opět zde na Celnici.

Schůzku jsme ukončili Večerkou v Gilwellském kruhu.

Děkuji sestře Ivance Zelinkové za mimořádně dobrou buchtu, kterou jsem doplnila jednohubkami, Adélce Čapkové, že nám vařila kávu a Dervišovi, že fotil.

sepsala Amálka, doplnil Kwang, foto Kwang a Derviš, při sestavování definitivního zápisu doplnil Kamzík

Dne 14.2.2024 se sešla 10. družina RNDr. R. Plajnera na své pravidelné schůzce, tentokrát v krásné klubovně v Chropyni.

Přivítali jsme nového člena naší družiny bratra Pavla Pospíšila-Mamuta.

Závěrečná fotografie s pozdravem bratru Tavimu k brzkému uzdravení.

Fotolist je z jednání, které sledovali členové SO nejen z olomoucké Hanácké družiny. Zasedalo se od časného rána (7:00) a končilo kolem desáté večerní, s přestávkami na nějakou menší debatu či jídlo.

Svojsíkovci na VSJ

Olomouc_15.3.-17.3.24

Oddílová rada SO_Praha_14.3.24

Po zahájení skautskou hymnou proběhly zprávy družin o činnosti a rozprava o čestných letech.

Po oddílové radě Klub toulek Prahou navštívil Muzeum policie na Karlově u dětské nemocnice. Muzeum nabízí k prohlédnutí mnoho zajímavých exponátů, tolik zajímavých, že hodina k prohlížení byla málo.

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

Skautské středisko P. Bezruče Místek

Skauti z Místku, Sviadnova, Bašky a blízkého okolí

Středisko Petra Bezruče patří k těm, kteří nezapomínají na své zemřelé, zasloužilé sestry a bratry:

From: Junak stredisko Petra Bezruce [<mailto:skaut.mistek@gmail.com>]

Sent: Friday, January 12, 2024 11:42 AM

To: Vladislav Jech **Subject:** Re: Umrți ses. Jiriny Magnuskove

Nazdar Kamzíku,

Posílám i rozloučení z pohřbu její svěřenkyně Jarmily Kleinwächterové, která byla jednou z vůdkyň 3. dívčího oddílu, který sestra Jirka spoluzaložila:

Připadl na mně těžký úkol, ale i velká čest, rozloučit se se sestrou Jirkou za místecké skautky a skauty.

Bez sestry Jirky bychom nebyli. 3x stála u zakládání 3. dívčího oddílu.

V roce 1945 jako mladá dívka,

v roce 1968 jako zralá žena a náš velký vzor

a v roce 1990 jako velká rádčyně, organizátorka a časem jako skautská babička s moudrými a povzbudivými slovy, kterými nikdy nešetřila.

Děkujeme Ti sestro Jirko za všechny starosti a námahy, které jsi s námi měla.

Děkujeme Ti za vedení na skautských i duchovních cestách životem.

Děkujeme Ti za příklad aktivně prožitého života pro druhé a za celoživotní přátelství.

Zakončím trochu předělaným oddílovým pokřikem:

Hip, hip, holá, holá,

3. dívčí oddíl volá:

Jirčin duch a všechno krásné,

v nás už nikdy neuhasne!

Děkuji za vše, co děláte.

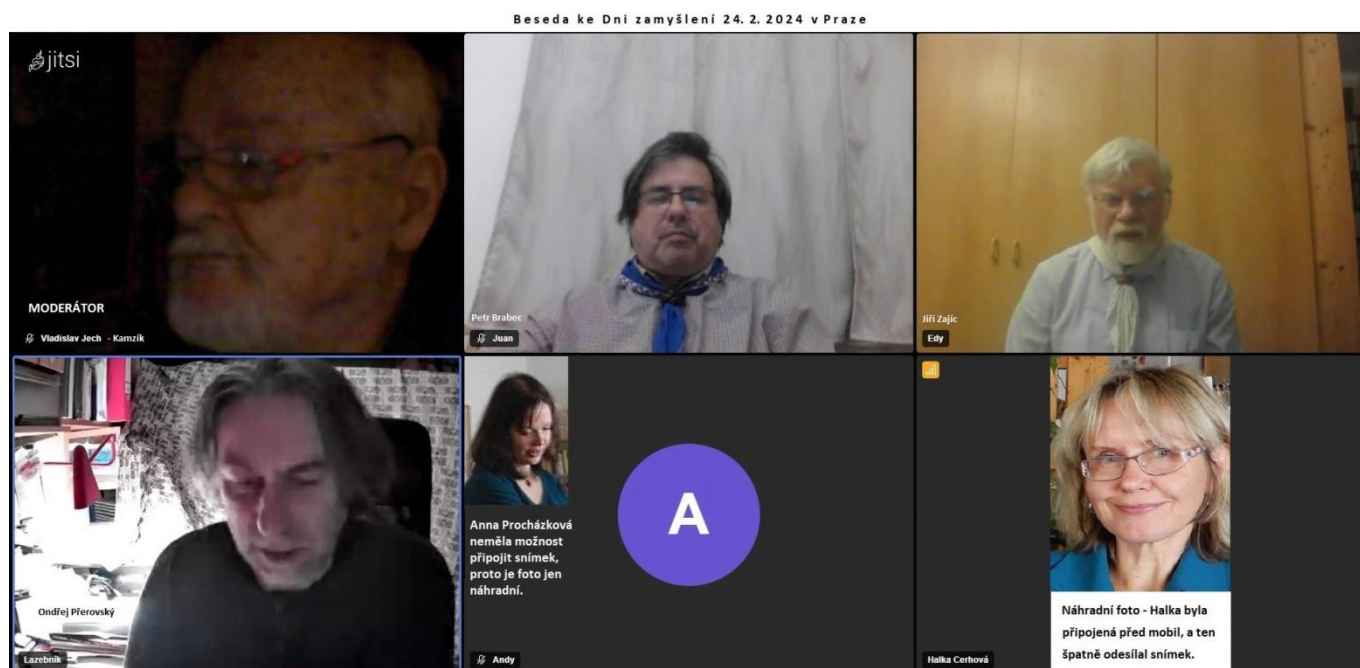
Se stiskem levice Tomáš Stolín

vůdce střediska Petra Bezruče, F-M

Beseda ONLINE ke Dni zamyšlení 2024 v Praze

Beseda se uskutečnila za účasti 6 připojených – dvou sester a čtyř bratrů, jak ukazuje ilustrační snímek:

Na úvod si připojení účastníci vyslechli **pozdrav ses. Hany Bouzkové**, emeritní vůdkyně Svojsíková oddílu a dlouholeté účastnice Dne sester a později Dne zamyšlení.

Beseda měla „základní“ dvě aktuální témata: **důležitost setkávání** (nyní i ONLINE) a „fenomén“ **reakcí na skauting ve veřejnosti** (zvláště rozporuplné odezvy na osobnosti skautingu i významu skautování).

Příkladem vytrvalého zájmu o osobní setkávání je život **Olave Baden-Powellové**, která navštívila po celém světě 111 zemí, v nichž se (dívčí) skauting rozvinul; mezi nimi v roce 1946 Československo.

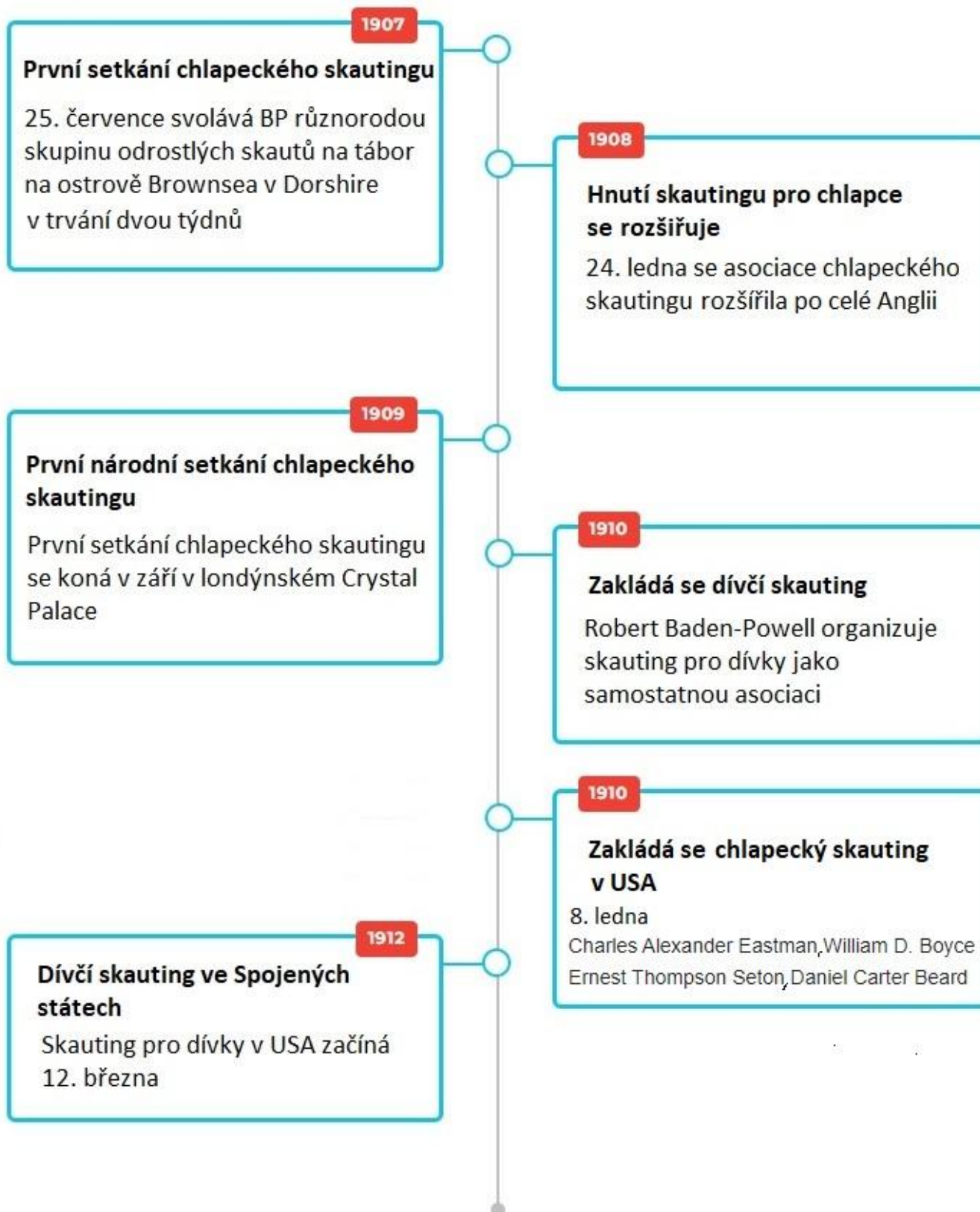
Život **Roberta Baden-Powella** byl poznamenán nejen životním dílem – založením chlapeckého (a později i dívčího) skautingu v Anglii s inspirací po celém světě, ale také řadou nepřátelských reakcí vůči němu ve společnosti; jak na ně moudře a v klidu reagoval, stojí stále za poznání i poučení.

V současné době je v přípravě **projekt obnovy Národního skautského památníku**, který již jednou byl u Strašnického krematoria v Praze instalován a byl z vůle úřadů zrušen. Nyní je v běhu jeho obnova, pro niž pobíhají nejen přípravné práce na znovuvybudování, ale je vyhlášena také **finanční sbírka**. Účastníci obnovení památníku podpořili.

V souvislosti s uvedenými hlavními tématy besedy byl připomenut také **přínos Skautského archivu** Junáka a jeho aktivit.

Poznámka: Z různých příčin se nepodařilo připojit 10 dalším účastníkům, kteří se původně hodlali zapojit.

PAMÁTNÉ DNY PŘIPOMÍNÁNÍ ZALOŽENÍ SKAUTINGU

Údaje jsou vybrány z internetových dat o skautingu v Anglii a v USA. Představují pouze zjednodušená data, sloužící k přiblížení, jak chlapecký i dívčí skauting v uvedených zemích odvozuje svoji historii.

HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ

Ing. Zdeněk Navrátil – Fetišek,
nositel Řádu Stříbrného vlka, zemřel
(28. 2. 1932 – 2. 1. 2024, Ivančice)

České skautské hnutí postihla těžká a svým způsobem nenahraditelná ztráta, když jeho významný člen Ing. Zdeněk Navrátil – Fetišek byl povolán na věčnost. Hluboce věřící skaut a ivančický rodák Fetišek se trvale zapsal do historie našeho skautského hnutí, ve kterém byl aktivní a působil desítky let. V jeho životopise, který je dostupný na internetu, se připomíná, že za svou víru a za své působení ve skautingu byl v době totality tvrdě kádrově postižen. Fetišek byl mým dlouholetým skautským bratrem a přítelem, za kterého nemám a v mém vysokém věku již těžko najdu náhradu. Rád bych zde krátce vzpomenu, jak jsme se poznali.

Fetiškovy skautské texty jsem objevil zejména na internetu a v dalších sdělovacích prostředcích. Tyto mimořádně kvalitní a zajímavé texty mě zaujaly a tak jsem po Fetiškovi zapátral. Už si nevzpomínám, jak jsem objevil Fetiškovu e-mailovou adresu, napsal jsem mu a požádal ho o některé jeho skautské texty. Fetišek mé prosbě vyhověl a požadované skautské texty mi poslal. Mezi námi se rozvinula rozsáhlá e-mailová korespondence. Ukázalo se totiž, že jsme naladěni na stejné vlně a že si vzájemně rozumíme. Fetišek mě přivedl k tomu, že jsem se i já začal věnovat psaní skautských textů, většinu z nich mi graficky upravoval bratr PePa Přeč. Ten v té době spravoval webovou stránku Skautského oddílu Velená Fanderlika a tam mé texty zavěšoval. Navázal jsem také kontakt s Vladislavem Jechem – Kamzíkem, který spravuje webovou stránku Svojsíkova oddílu a vydával časopis Na dobré stopě. Také on Fetiškovy a mé texty zveřejňoval. Fetišek své texty také vydával v malém nákladu pod značkou **ZNF Ivančice (Zdeněk Navrátil – Fetišek Ivančice)**. Naše spolupráce se prohloubila v tom, že jsme si navzájem své syrové texty posílali k posouzení a připomínkám. Jsem si jist, že tato činnost měla velký význam a v podstatě přispívala ke zkvalitnění našich textů.

Tématický okruh Fetiškových skautských textů byl rozsáhlý. Značnou pozornost věnoval skautskému duchovnu – skautské spiritualitě, výkladu základních principů skautského hnutí, slibu a skautskému zákonu, zakladateli skautingu Robertu Baden-Powellovi, a dalším skautským tématům. Základní soubor Fetiškových textů byl vydán na CD pod názvem „*Na cestu k Hoře*“

(2010). Fetišek také přispěl do CD „*Skautský oddíl Věna Fanderlika, Svědomí českého skautingu*“ (2009), což se, jak patrně z názvu, týkalo Skautského oddílu Věna Fanderlika. Na těchto dvou CD technicky spolupracovaly sestry Tiki a Zuzka. Přepokládám, že Fetišek vypracoval seznam svých textů a tento seznam snad byl zachován a bude dán k dispozici. Tiki a Zuzka také připravily k vydání jako CD rozsáhlý text „**Komunismus a skauti-komunisté**“ (2009) jehož autorem je bratr Karel Lešanovský – Kay, který byl později zásluhou Merkura vydán také tiskem, a mé skautské texty na CD pod názvem „*Skauting - Můj život a poslání*“ (2011).

Fetišek byl úspěšným instruktorem několika Lesních škol, zejména Ekumenické lesní školy. Jeho projevy, výklady, rozbory a diskuse měly vždy vysokou odbornou úroveň a svědčily o rozsahu jeho znalostí o skautském hnutí obecně a skautské praxi a rovněž o pečlivé přípravě ke každé akci, na níž se svým způsobem podílel.

Jak jsem již zmínil, Fetišek měl díky své hluboké víře v Boha a aktivnímu působení ve skautském hnutí v době komunistické totality potíže a např. byl velmi tvrdě postižen při politických prověrkách v roce 1958, kdy byl jako kvalifikovaný odborník (vodní přehrady atp.) vyhozen ze zaměstnání a poslán k manuální práci a, možno říci, „k lopatě“. Ty bezohledné prověrky v roce 1958 zasáhly tenkrát značný počet vysoce kvalifikovaných lidí, zejména na vysokých školách a odborných ústavech a pracovištích. Nerad na tu dobu vzpomínám, protože jsem tehdy působil v jedné chemické továrně a při politické prověrce jsem byl přeřazen z výzkumu do výroby. Často se jednalo o vyřizování osobních účtů, podmíněných závistí, záští a nenávistí. Paradoxem je, že mnozí, kteří se takto mstili svým spolupracovníkům, se po listopadu 1989 objevili mezi spolupracovníky StB. Víím, o čem píší. S Fetiškem jsme o tom všem spolu hovořili, ale žádné podrobnosti z našich rozhovorů, týkající se v těchto souvislostech Fetiškových životních osudů si už nepamatuji. Fetišek nepochybně prošel onou krizovou dobou čestně bez ztráty kytičky. Velkou posilou mu v tom byla jeho pevná víra v Boha. Nedá mi, abych nevzpomněl aspoň několika skautů – nositelů Řádu Stříbrného vlka, kteří rovněž s Fetiškem byli v úzkém kontaktu a jsou již na pravdě Boží – Karel Lešanovský – Kay, Miloš Blažek – Merkur, Pavel Holý - Katug a další. Jako nositelé Řádu Stříbrného vlka si byli vědomi své vlastní odpovědnosti za skautské hnutí a podle toho konali. Obávám se, že dnes již je většina z nich včetně jejich příspěvků k činnosti skautského hnutí zapomenuta, bohužel.

Mám před sebou Fetiškův rovněž pozoruhodný text „*Poklesky – selhání – návraty (Skautský zákon kompromisem životní poutí)*“. Při tom myslím a

vzpomínám na Fetiška. Patrně jde o jeden z posledních Fetiškových textů, který napsal a vydal v březnu 2018. Obsahuje tyto kapitoly *Poselství skautské lilie, Matení pojmů, Kdo stojíš, hled', abys nepadl, Intermezzo, Fenomén skauti komunisté, S lilii na hrudi i v srdci*.

Fetišek končí tento svůj snad poslední text slovy *Máte jen jeden život, a tak prožijte každou jeho minutu jak nejlépe umíte*. Je mi smutno. I když nás dělila poměrně značná vzdálenost mezi Roudnicí nad Labem a Ivančicemi, náš e-mailový a telefonický kontakt byl velmi živý, spojovaly nás víra a skauting. Fetišek se náhle odmlčel, již se neozval a jeho dcera mi pak poslala zprávu o jeho nedobré zdravotním stavu. Jeho odchod na věčnost byl očekáván. Moc mi chybí. Ať odpočívá v pokoji! S úctou a obdivem na něj budu vzpomínat.

Ing. Jiří Čejka DrSc. – Péguy ŘSV,

Roudnice nad Labem,

leden 2024

Rádkyně Pražské družiny SO ke Dni zamyšlení 2024 v Praze

Milé sestry, milí bratři,

každý rok 22. února vzpomínají skautky i skauti na své zakladatele. Není to ale jen oslava jejich narození, je to oslava skautingu, přátelství, které se si neseme ve svých srdcích.

22. 2. měl za ty roky mnohá označení – K prohlášení 22. února za mezinárodní svátek skautek došlo, jak jistě všichni víte, na mezinárodní konferenci v USA v r. 1926 (Světová asociace skautek WAGGGS byla ustavena až v r. 1928) a tento den je dnem mezinárodního přátelství.

Někde jsem četla, že Bronislava Herbenová v r. 1927 tento „svátek“ nazvala „Vzpomínkovým dnem“. Později to byl „Den přemýšlení“ a od r. 1946 „Den sesterství“ - to si pamatuji nejvíce.

Dnes se označuje 22. 2. za „Den zamyšlení“ (anglicky The Thinking Day).

Tento den mám nejvíce spojený se sestrou náčelní Vlastou Mackovou, která nikdy nezapomněla napsat do našich časopisů a její psaní vždy začínalo „Milé světlušky, skautky a sestry vůdkyně“, „později Milé sestry i milí bratři“.

Jak roky přibývají, přibývají i jména sester, ale i bratrů kteří tu již nejsou a připomínají se nám v našich vzpomínkách. Ale jsou tu sestry a bratři, kteří nastupují na jejich místo, mladší generace světlušek, skautek, vlčat i skautů, mladých činovníků, kteří pokračují tam, kde předchozí generace skončila. A vůbec si nevedou špatně, ba právě naopak.

Dnešní svět se řítí dopředu milovými kroky, mladí lidé se musí této rychlosti přizpůsobit (to jen nám starším trvá vše dlouho) a i skauting se zdá být jiný.

Nemyslím si to až tak úplně. Myšlenky skautingu jsou pořád stejné, jen metody se mění.

My jsme psali přes kopírák, dnes jsou k ruce počítače. My jsme si posílali dopisy a korespondáky, dnes se dá poslat zpráva několika kliknutími do mobilu.

Dnešní den je vlastně velkou oslavou přátelství. Skautky i skauti doma i ve světě o sobě přemýšlejí, vzpomínají. Všichni si jsou sestrami a bratry ať již žijí kdekoli na světě, ať jsou mladí, či staří.

Den Zamyšlení je oslavou všech skautek a skautů, kteří zasvětili svůj život skautským ideálům, své znalosti a zkušenosti předávají dál a svůj čas věnují nejen svým rodinám, ale i ostatním.

Přeji nám všem krásný dnešní 22. únor

Amálka

NAVŽDY ODEŠLI

Junáka jako celek i jeho řady v Ivančicích navždy opustil bratr

Ing. Zdeněk Navrátil – Fetišek

(*28. 2. 1932 †2. 1. 2024)

Br. Navrátil prožil část dětství ve Šlapanicích a mládí v Ivančicích, kde poté s rodiči žil; zde vystudoval gymnázium.

Do Junáka vstoupil v roce 1945 a spolu s dalšími členy Junáka se i po únoru 1948 určitou dobu snažil udržet skautské aktivity.

V roce 1958 byl jako politicky nespolehlivý propuštěn ze zaměstnání a přeřazen na pomocné práce (posléze do roku 1991 pak působil v Ingstavu Brno v projektové sekci tzv. „neprověřených osob“).

Při druhé obnově skautingu v roce 1968-70 byl naplno zapojen mezi činovníky v Ivančicích. Stejně tak se aktivně zapojil i při třetí obnově Junáka, byl předsedou okresní rady Junáka Brno-venkov, a působil i na celosvazové úrovni jako instruktor a vzdělavatel při výchově nových členů. K jeho nezapomenutelnému přínosu patřila i publikační činnost – svoje rozborů a úvahy vydával jako samostatný editor „ZNF“, avšak byly rozšiřovány v širším měřítku v Junáku (řada z nich vyšla a je nabízena z fondu knihovny Ekumenické lesní školy a některé publikace jsou také v archivu Svojsíkova oddílu).

Za svoji službu skautingu byl vícekrát oceněn, jako nejvyšší mu bylo uděleno vyznamenání Řádem stříbrného vlka.

Vyznamenán doživotním členem čestného Svojsíkova oddílu byl roku 1995.

V oddíle bude jeho nezapomenutelný přínos trvale zachován.

Nekrolog vydaný Ústředím Junáka viz: <https://zpravodajstvi.skaut.cz/clanek/zemrel-bratr-zdenek-navratil-fetisek-vzpomente-na-nej-spolu-s-nami>.

Severočeský skauting i místní družina SO ztratili navždy bratra

Josefa Bezchlebu – Zálesáka

(*8. 1. 1930 †31. 1. 2024)

Josef Bezchleba se narodil do rodiny, žijící ve skrovných podmínkách v moravské části obce Herálec. Vyučil se mlynářem, ale řemeslo nakonec nevykonával. Jeho rodiče se v roce 1948 přestěhovali do Jiřetína pod Jedlovou. Zde měl se svojí manželkou Gertou ze smíšené česko-německé rodiny pět dětí. V Jiřetíně p/J pracoval jako údržbář v domech obývaných řádovými sestrami a vykonával také službu kostelníka. Pro svoji katolickou víru i skauting byl za komunistického režimu šikanován, avšak vytrval ve svých zásadách. V roce 1968 založil v Dolním Podluží skautský oddíl (pracoval tehdy v Kytlicích v ústavu pro duševně chorou mládež). Skauting ho přitahoval, velký smysl nacházel v práci s mládeží. Předávat mladým lidem hodnoty jako je vlastenectví, kamarádství a pomoc bližnímu mu dávalo velký smysl. Se svými bratry a sousedem z Herálce založil první chlapecký klub. „Nadšení pro skauting v nás probudil seriál o Rychlých Šípech, který začal vycházet v časopise Junák kolem roku 1938. Založili jsme tedy klub a pojmenovali ho Veselí zálesáci. Foglar nám ale napsal, že zálesáků je všude hodně a ať klub pojmenujeme jinak. Tak jsme mu dali název Hoši Devíti skal“ - připomínali jsme tím název skalního útvaru, nejvyššího bodu Žďárských vrchů, kam jsme s kamarády z klubu nejčastěji chodili. Když komunistický režim v roce 1970 skauting znovu zakázal, tajně u sebe přechovával dolnopodlužskou kroniku a pravidelně do ní zapisoval. „Je tam tak zmapované celé dění klubu a skautingu obecně. V kronice máme nalepené novinové výstřižky s protiskautskou agitací, záznam z tajných schůzek, prostě všechno,“ vzpomínal bratr Zálesák. Po roce 1989 se ještě snažil ve Varnsdorfu založit skautský oddíl. „Už jsem na to byl starý, kdekdo sliboval klubovnu a pak jsme dostali nepasující klíče ke strašně pastoušce,“ vzpomínal. „Vstřícnější ale byli v Horním Podluží. Pomohli mi tři dospělí, budoucí činovníci. A tak jsme založili a úspěšně vedli tamní skautský oddíl.“ Jeho pohnutý životní osud je zaznamenán v archivu na webových stránkách známého projektu Paměti národa - <https://www.pametnaroda.cz/cs/bezchleba-josef-20220805>. Vrcholem jeho ocenění bylo, když byl roku 1997 vyznamenán doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle. SO bude jeho památku stále uchovávat.

Olomoucký skauting a Družina Vysočina Svojsíkova oddílu
nečekaně ztratili bratra

Václava Koeniga - Jima

(*7. 2. 1958 †24. 2. 2024)

Bratr Václav Koenig - Jim byl od r. 1968 členem Junáka střediska KLEN v Bystřici nad Pernštejnem. Po zákazu v r. 1970 přešel oddíl, jehož byl členem, k turistům. Vedl ho stále br. Jan Pavlásek - Song, který byl členem Foglarovy Dvojky.

V r. 1972 byla Songovi krajským úřadem KSČ zakázána jakákoli činnost s mládeží. Hoši se dál sami scházeli v družinách až do r.

1980. Rodina br. Jima byla v té době persekvována (babička Jima dostala 20 let za "vlastizrada").

Vojenskou službu prodělával br. Václav u praporu PTP ve Spišské Nové Vsi. Byl "kontráši" několikrát vyšetřován za to, že hrál a zpíval na "cimře" Krylovy písně a hrozilo mu poslání do vojenské věznice v Sabinově. Po návratu z vojny byl zaměstnán v podniku Diamo na zpracování uranové rudy v Dolní Rožince. Oženil se a jeho rodina měla dvě děti.

Po r. 1990 pomáhal br. Jim při znovu obnovování střediska Klen. Vedl vlčata, potom oddíl skautů. Od r. 1997 do r. 2006 pracoval jako člen revizní komise při ORJ ve Žďáře nad Sáz. Byl aktivním členem poradního sboru OS v Jihlavě.

Velmi jsme si ho vážili pro jeho kamarádkou a veselou povahu. Byl skautem po celý život a budeme na něho stále vzpomínat.

Za družinu Vysočina SO Jiří Janíček -Šerif.

Vyznamenání doživotním členem čestného Svojsíkova oddílu se mu dostalo roku 2022. Paměť Svojsíkova oddílu bude nastálo zahrnovat i jeho památku.

Hanácká družina Svojsíkova oddílu i celý oddíl ztratili

MUDr. Magdalenu Ženčákovou - Magdu

(*10. 2. 1931 †27. 2. 2024)

Narodila se na Slovensku u Levoče, kam po 1. světové válce odešli její otec poštmistr a matka učitelka. V souvislosti se vznikem Slovenského štátu byla rodina Melichova odsunuta; bydleli pak v Lipníku nad Bečvou. Magdalena Melichová a její mladší sestra Růžena vystudovaly medicínu na Universitě Palackého v Olomouci a obě pracovaly celý život jako lékařky, Magdalena jako přeškolená zubařka v Uničově, Slavoníně a nakonec v Olomouci, kde prožila většinu svého života. Pracovala ještě i řadu roků v důchodu. V době před normalizací byla také aktivní skautkou, jezdila na tábory jako lékařský dozor a kuchařka, bohužel tato éra pak byla násilně ukončena. Nicméně vždy zůstala věrná skautskému odkazu, ochotná kdykoli pomoci komukoli, kdo pomoc potřeboval. Za svou obětavou práci pro druhé obdržela v roce 2011 v olomoucké katedrále sv. Václava medaili od tehdejšího arcibiskupa Jana Graubnera. Po roce 1999 se aktivně zapojila do života Hanácké družiny Svojsíkova oddílu. Po smrti manžela Ing. Miroslava Ženčáka odešla do Huštěnovic, kde pečovala o faráře P. Zdeňka Zlámala, který měl silnou cukrovku. Po jeho odchodu z kněžské služby se odstěhovali do jeho rodného domku v Žeravicích, kde se dne 27. 2. 2024 její pozemský život uzavřel. Byla také členkou Křesťansko-demokratické strany, ve které se jako členka odbojářské rodiny z 2. světové války věnovala uchování paměti pro budoucnost (o odboji také na různých setkáních přednášela a vyprávěla osudy své rodiny). Její životopis a nahrané vzpomínky jsou uchovány v archivu Paměti národa:

<https://www.pametnaroda.cz/cs/search?text=Magdalena%20%C5%BDen%C4%8D%C3%A1kov%C3%A1>.

Vrcholem ocenění její skautské služby bylo vyznamenání doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle roku 1999. Svojsíkův oddíl natrvalo zachová její památku.

PŘED UZÁVĚRKOU

Magda Ženčáková rozená Melichová

(ve „skautském“ klobouku od vnuka z USA)

Její prostřední syn Pavel Ženčák o mamince vypráví:

„Když končila studia, tak STB řešila kauzu skupiny "spiknutí proti KSČ a dělnickému lidu atd.", oni si tehdy (výhodně od nás ostatně dodnes ...) vždycky něco vymysleli, aby mohli potrestat "viníky" - byly to holt padesáté roky. A nebyla to rozhodně žádná legrace. V r. 1947 několik věřících založilo náboženskou skupinu inspirovanou hnutím křesťanské katolické mládeže v Belgii. Po roce 1948 je samozřejmě sledovala STB, jelikož komunistická tajná policie se snažila potlačovat mimo jiné jakékoli organizování mládeže. Podobných skupin vzniklo více, mnozí vedoucí těchto skupin byli souzeni v procesech s tzv. Katolickou akcí a odsouzeni k vysokým trestům. Uvádím aspoň některá jména - Miroslav Tělupil 10 let, Vladimír Neuwirth 14 let, Bronislav Kulíšek 12 let, Kurková Vlasta 12 let, Karel Polášek 10 let, Horáková Libuše 13 let. Většina si odseděla mnoho let až do amnestií v šedesátých letech.

A maminku tehdy také opakovaně vyslyšali a říkala, že to byla klasika, kdy jeden hrál toho zlého, druhý toho hodného. Nikdy nevěděla, jestli po výsledku bude odcházet jedněmi dveřmi ven na svobodu, nebo druhými dveřmi do cely. A v tomto stresujícím prostředí se učila na státnice. Ještě do poslední chvíle netušila, jestli ji nesbalí před státnicemi. Určitě je dobré si připomenout, že ne vždy byla svoboda slova a vyznání takovou samozřejmostí, jako ji známe dnes. A vzpomenout si na ty, kteří jen kvůli svému vyznání byli pronásledováni, souzeni a mnozí na dlouhé roky odsouzeni. Není asi účelem zde uvádět všechny, ostatně je ani neznám a maminky se již nezeptám. Ale dosud žijí ti, kteří o uvedené době ví víc, chci tímto poděkovat zejména MUDr. Zdislavě Tělupilové, dceři Miroslava Tělupila, která mi poslala některé odkazy na seznam odsouzených v oněch dobách nesvobody.

Maminka nakonec nebyla odsouzená a připustili je ke státnicím. Protože byla nejlepší z ročníku, chtěli si ji nechat na fakultě a vypsali pro ni výběrové řízení. Dva roky pak působila na Teoretických ústavech (tehdy anatomický ústav, patřil pod lékařskou fakultu), ale jak jsem uváděl, protože byla věřící, soudruzi tehdy usoudili, že není vhodné, aby vychovávala mládež a z fakulty musela odejít. Nebyla sama, ze stejného důvodu byl z fakulty například odsunut do Vojenské nemocnice v Hradci Králové MUDr. Pavel Drábek. Maminka se tehdy vzhledem k nedostatku zubařů přeškolila na zubní a zbytek profesního života působila jako zubní lékařka.

Naštěstí na fakultě nebyli jen zaměstnanci oddaní věci komunismu, ale i tací, kteří se za ni postavili a pak jí na poslední chvíli pomohli najít místo na zubním středisku v Uničově, aby se nemusela stěhovat z Olomouce až do Bratislavy.

Svou práci měla ráda a dělala ji svědomitě. Díky tomu i přesto, že byla věřící, byla později pověřena vedením dětského a dorostového oddělení celého okresu a podařilo se jí okres Olomouc vytáhnout na první místo v péči o děti a dorost.

V letech 1968-69, kdy se trochu uvolnil komunistický režim, jezdila o prázdninách na skautské tábory jako kuchařka a zdravotnice. Pak ovšem nastala doba normalizace a se skautskými tábory byl na delší dobu opět konec.“

DLOUHOLETÁ MÍSTONÁČELNÍ KMENE DOSPĚLÝCH HANA KAPRÁLKOVÁ SLAVÍ VÝZNAMNÉ ŽIVOTNÍ JUBILEUM

Autor: Oldskauting.cz | Přidáno dne 12. 3. 2024

Kulatého životního jubilea se 12. března dožívá emeritní místonáčelní Kmene dospělých Junáka a čínovnice ústředí Středoevropského subregionu ISGF Hana Kaprálková. Díky mnohaleté práci v domácím i mezinárodním skautingu dospělých směřují k oslavenkyni četné gratulace od českých oldskautů i blahopřání ze zahraničí.

Post místonáčelní KD zastávala sestra Hanka po čtyři volební období, plných dvanáct let. V období 2004–2016 byla také členkou náčelnictva Junáka. I po završení svého opakovaného mandátu však pokračuje v aktivní činnosti jako členka NKD a zpravodajka pro charitu a sociální projekty. Zároveň od roku 2015 působí v kontrolní komisi Středoevropského subregionu ISGF (SRZE). Je členkou Svojsikova oddílu, nositelkou Řádu

Zlaté syrinx i nejvyššího vyznamenání "oldskautské" oblasti Střední Evropy – Zlatého odznaku SRZE. Kutnohorská rodačka složila skautský slib až v dospělosti, v roce 1969. Ke skautingu však byla vedena už od útlého dětství svým otcem Augustinem Štěníčkou – Štědou, prvorepublikovým skautem a po roce 1945 i 1968 aktivním skautským vůdcem a čínovníkem Junáka v Kutné Hoře.

Když byl bratr Štěnda počátkem 50. let za ilegální skautskou a odbojovou činnost uvězněn, jeho dcera poznala, jak je skauting trnem v oku totalitní moci. Hančin otec byl odsouzen na čtyři roky, uvězněn v lágru Eliáš na Jáchymovsku a nuceně fíral v uranových dolech. Hanka, ač vzorná žákyně s výborným prospěchem, nemohla pokračovat ve studiu na střední škole. Proto se v Kolíně vyučila nástrojařkou.

V polovině 60. let, v době postupného uvolňování společenského klima, absolvovala v rodném městě střední průmyslovou školu. Následně dálkově vystudovala Vysokou školu strojní a textilní v Liberci se zaměřením na pedagogiku a přípravu žáků v technických oborech. Odborně si ještě ve stejné škole rozšířila odborné technické vzdělání a získala druhý inženýrský titul. Zvoleným oborům se pak krátce věnovala v práci ve strojírenství, ale hlavně bezmála čtyři desetiletí v profesi středoškolské pedagožky. V roce 1968 začala po boku svého otce pracovat v obnoveném Junáku v Kutné Hoře. Ke skautingu vedla i své děti a absolvovala vůdcovský kurz.

Do činnosti se aktivně zapojila i po třetí obnově Junáka v roce 1990. V Kutné Hoře založila a vedla vedla první dívčí oddíl, který má dnes i díky následovnicím, jímž zdárně předala vůdcovskou štafetu, více než třicetiletou historii.

V roce 1994 využila Hana Kaprálková své organizační i pedagogické schopnosti také jako vůdkyně jednoho z oddílů českého kontingentu na Evropském skautském jamboree v nizozemském Drontenu.

Po ukončení aktivní práce s oddílem se sestra Hana stala členkou oldskautského klubu ve středisku Přístav Dobré naděje v Kutné Hoře. V roce 2001 absolvovala Lesní školu KD a jako středočeská krajská zpravodajka začala pracovat v kmenovém náčelnictvu. V roce 2004 byla na 6. oldskautském sněmu zvolena místonáčelní Kmene dospělých.

Sobě blízkou parketu našla i v současné pozici zpravodajky pro charitu a sociální projekty. V roce 2014 iniciovala charitativní sbírku na podporu výcviku asistenčních psů (Pomocné tlapky). Cílovou částku 250 000 korun, potřebnou pro výcvik jednoho psa, se členům KD daří postupně naplňovat. Na kontě pro Pomocné tlapky je už přes 200 tisíc korun. Ve své práci se zaměřuje i na podporu "drobné charity" (adventní Světélko lásky a přátelství, rozesílání i osobní návštěvy jubilujících skautů-seniorů) a další projekty.

Významnou součástí oldskautských aktivit Hany Kaprálkové je také rozvoj mezinárodní spolupráce dospělých skautů. Kmen dospělých zastupovala na řadě zahraničních akcí, jednání a setkání, včetně Světové konference ISGF v italském Como. Je rovněž zapojena do projektu mezinárodního "přátelství bez hranic" Twinning. Téměř celé desetiletí se věnuje práci v kontrolní komisi SRZE. Jako první skautka z České republiky absolvovala Hana Kaprálková mezinárodní vzdělávací wood-badge kurz a je nositelkou gilwellského šátku.

Sestro Hanko, k životnímu jubileu srdečně gratulujeme, tiskneme levici a přejeme hodně zdraví a životní vitalitu do dalších let!

Skautský archiv

Při Dni zamyšlení 2024 v rámci Prahy byl připomenut také přínos této části Junáka.

SBÍRKOTVORNÁ ČINNOST

Přírůstky do naší archivní sbírky **aktivně vyhledáváme** a vyrážíme jim vstříc. Tvoří je jednotlivosti, kolekce a někdy i rozsáhlé pozůstalosti. Každý dokument či artefakt pečlivě katalogizujeme, dopřejeme mu vhodné skladovací podmínky a digitalizujeme ho. Spravujeme také **E-knihovnu**, kde najdete v elektronické podobě čím dál více skautských časopisů, knih, kronik nebo **diplomových prací** o skautských tématech.

VÝZKUM A POPULARIZACE

Ve Skautském archivu čile bádáme. Hledáme rozličné odstíny skautské historie i její **dosud neznámé příběhy**, mimo jiné prostřednictvím portálu **hrdinovevalky.cz**. Vyzdvihujeme dějinné události relevantní k současnému společenskému dění, připomínáme důležitá **výročí a jubilea**. Pravidelně zpřístupňujeme historická témata na sociálních sítích, webu i v tištěných médiích, včetně těch skautských, vytváříme putovní i site-specific výstavy.

UDRŽOVÁNÍ SKAUTSKÉ PAMĚTI

Spravujeme také síť sedmi regionálních poboček našeho archivu - tzv. **expozitur**. Archiválie, které opečováváme, i výsledky našeho bádání pak zpřístupňujeme zájemcům z řad nejen odborné veřejnosti a médií. Každoročně pomáháme se vznikem řady skautských almanachů, vědeckých prací, novinových článků i expozic.

Odkazy: <https://www.skautskyinstitut.cz/archiv> a <https://www.skautskyinstitut.cz/e-knihovna>.

NOVINKY SVOJSÍKOVA ODDÍLU

Příspěvky zasílejte buď písemně na adresu:

anebo elektronicky redaktorovi na e-mail:

Určeno pro potřebu Svojsíkova oddílu, distribuováno do jeho družin; v případě použití výřatků, odkazů apod. žádáme důsledně uvádět zdroj, tj. ročník, číslo a stranu ZPRAVODAJE, odkud bylo čerpáno!

Interní informace

Vladislav Jech
Jílovská 46
252 44 Psáry

vjech.kamzik@volny.cz